

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314212667
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314212667.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: C. D., T.. XX.XX.XXXX, Y. XXX/X, H. T. X., U..č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou R. G., pracovníčkou Okresného súdu Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, občianske združenie, IČO: 42331579, Farská 32, Michalovce, o zaplatenie 576,83 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd vstup vedľajšieho účastníka občianske združenie, Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, IČO: 42331579, Farská 32, Michalovce, pripúšťa do konania na stranu odporcu.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 400,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2013 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 13,45 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 43,24 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh v prevyšujúcej časti zamietá.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal dňa 03.11.2014 na tunajší súd návrh, ktorým žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 576,83 eur, úrokov z omeškania a na náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril zmluvu č. Z., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky a na základe ktorej vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať telekomunikačné služby. Za odpredaný mobilný telefón zn. Sony Ericsson Live with Walkman mu mala vzniknúť škoda vo výške 176,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, tzn. predstavuje škodu, ktorú mu odporca spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 411,80 eur vyfakturovaných v období marec 2013 až máj 2013. Pokusom o pokonávku zo dňa 11.07.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 10,97 eur. Preto si uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné

plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 26.07.2013. Na základe uvedeného navrhovateľ podal na súd návrh a žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 576,83 eur, z toho za neuhradené služby vo výške 400,83 eur, titulom uplatnenej škody sumu 176,- eur, ako aj na zaplatenie úroku z omeškania z uvedených súm a na náhradu trov konania.

Postupom podľa ust. § 29 ods. 2 O.s.p. súd uznesením zo dňa 03.08.2015 č.k. 18C/7/2015-59 ustanovil odporcovi opatrovníka z dôvodu, že pobyt odporcu súdu nie je známy, a to napriek vykonanému šetreniu po jeho pobyte.

Dňa 22.12.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník. Vo vyjadrení zo dňa 09.02.2015 uviedol, že vstupuje do konania v časti náhrady škody vo výške 176,- eur. Poukázal na predpoklady vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti a ich kumulatívne splnenie. Aj keby bol zo strany odporcu splnený predpoklad protiprávneho úkonu, k škode nedošlo. Navrhovateľ za telefón od odporcu dostal dojednanú kúpnu cenu 9,- eur. V zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, predávajúci je povinný predávať výrobky a poskytovať služby za dohodnuté ceny. Navrhol žalobu v časti zaplatenia náhrady škody vo výške 176,- eur zamietnuť.

Podľa ust. § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 93 ods. 3 O.s.p., účinného do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Navrhovateľ namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, preto súd o prípustnosti rozhodoval podľa vyššie citovaného ust. § 93 ods. 3 O.s.p.

S účinnosťou od 15.10.2008, Občiansky súdny poriadok v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zaviedol novú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci. Medzi tieto subjekty môžeme zaradiť aj právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa, pričom tento zámer zákonodarcu vyplýva aj z dôvodovej správy k ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Citované ustanovenie nevyžaduje právny záujem právnických osôb, ktorých cieľom je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Legitimáciu na vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Z dôvodovej správy vyplýva, že je tomu tak preto, že cieľom tejto právnej úpravy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. Oprávnenie na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona. V prípade sporov na ochranu spotrebiteľa, preto na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Keďže v danej veci vstúpila do konania právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, pričom v predmetnej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, kde odporca vystupuje v konaní ako spotrebiteľ, preto súd o námietke navrhovateľa vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, že námietku považoval za neopodstatnenú a vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil.

Na pojednávanie nariadené na deň 19.10.2015 sa navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa ani opatrovník odporcu nedostavili, pričom predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 19.10.2015. Preto v zmysle ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vec bola prejednaná bez prítomnosti účastníkov konania s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a to predovšetkým s návrhom, zmluvou o pripojení Z., dodatkom k zmluve o pripojení a jeho prílohou, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, pokusom o pokonávku, jednotlivými faktúrami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka a jeho vyjadrením a zistil tento skutkový stav.

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení, na základe ktorej vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožnila odporcovi využívať poskytované služby zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ odpredal odporcovi podľa dodatku k zmluve mobilný telefón, a to za akciovú cenu. Odporca sa v článku 2.3. dodatku zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom nepretržite po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po celú túto dobu bez prerušenia, užívať dohodnuté služby, neuskutočniť žiaden úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, nepožičať o vypojenie z prevádzky alebo o deaktiváciu SIM karty a ani sa nedopustiť iného konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo vypovedať zmluvu z dôvodu neplnenia povinností; súčasne bude mať aktivovaný na SIM karte taký účastnícky program alebo taký variant účastníckeho programu, že nedôjde k porušeniu záväzku uvedeného v bode 2.2. dodatku.

Podľa článku 2.5. dodatku v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3. tohto článku dodatku (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku vedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti), je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu v sume 176,- eur. Zmluvná pokuta predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou mobilného telefónu bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenou s DPH, za ktorú podnik predal mobilný telefón účastníkovi. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samostatným porušením povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinností účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy, alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3. písm. c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení sú všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s.

Navrhovateľ vyfakturoval odporcovi poskytnuté služby za obdobie od marca 2013 do mája 2013 vo výške 411,80 eur, pričom odporca po pokuse o pokonávku uhradil 10,97 eur.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z., podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany navrhovateľa súd má za dostatočne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu platnej zmluvy o pripojení, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi služby a ten sa zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby. Súd nepodrobil súdnej kontrole cenu služieb, pretože cena bola jasne a zrozumiteľne dohodnutá a z úradnej moci ex offio nezistil ani iné okolnosti, ktoré by indikovali vadnosť právneho úkonu v časti ceny služieb. Preto súd návrhu v časti zaplataenia ceny za dodané služby vo výške 400,83 eur vyhovel, pretože odporca ako dlžník má povinnosť zaplatiť cenu služieb.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškanií.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že odporca sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 400,83 eur, a preto navrhovateľ má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal navrhovateľovi podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška 8,50 % ročne je v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, ako si ho navrhovateľ uplatňoval.

Po vykonanom dokazovaní však súd návrh zamietol v časti zaplataenia náhrady škody vo výške 176,- eur.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škodu je potrebné právne posudzovať podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností; vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z iných zákonom uložených povinností. Vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ust. § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu protiprávneho úkonu. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotráva po dobu viazanosti.

Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy je uvedený v článku 4.1 (doba platnosti a ukončenie zmluvy) všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa článku 4.1 týchto všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka. Ďalej všeobecné podmienky upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých uvedených dôvodov.

Podľa článku 2.1 všeobecných podmienok spoločnosť Orange poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V predmetnom konaní navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzatvorenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb nepreukázal, ani zo strany odporcu súd nemal preukázané, že by takúto listinu od navrhovateľa obdržal. Treba teda uviesť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo, a teda odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu neporušil, čím nie je daný predpoklad vzniku škody protiprávnym úkonom.

Čo sa týka samotného vzniku škody, k tomu je potrebné uviesť, že podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971). To, čo poškodenému ušlo, ušlý zisk, je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa navrhovateľa vznikla mu škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus môže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za tento mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Na základe uvedeného súd návrh zamietol v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 176,- eur, a to spolu aj s úrokom z omeškania.

O trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ bol v tomto konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 400,83 eur s príslušenstvom a neúspešný v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 176,- eur s príslušenstvom. V percentuálnom vyjadrení predstavuje pomer úspechu navrhovateľa v rozsahu 69,49 % k jeho neúspechu v rozsahu 30,51 %. Po odpočítaní pomeru neúspechu navrhovateľa od jeho úspechu vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 38,98 %.

Trovy konania navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 34,50 eur a z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom za 2 úkony právnej služby (1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - žaloba) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z tarifnej hodnoty veci 576,83 eur, z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 38,18 eur podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky a paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky za 2 úkony právnej služby zvýšených o daň z pridanej hodnoty, pričom právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je jej platiteľom. Celková výška trov právneho

zastúpenia navrhovateľa, ktorá by mu patrila pri plnom úspechu predstavuje sumu 110,93 eur (2x 38,18 eur + 2x 8,04 eur + 20 % DPH).

Navrhovateľovi bola priznaná suma vo výške 13,45 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 43,24 eur titulom trov právneho zastúpenia, čo je 38,98 % zo sumy, ktorá by mu patrila pri plnom úspechu.

O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Predmetom konania v prejednávanej veci boli dva samostatné nároky, a to nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb a nárok na náhradu škody. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody navrhovateľ nemal úspech, preto by bol povinný uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vstúpil do konania iba v časti náhrady škody. Vedľajší účastník si však trovy konania nevyčísli v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p., a keďže mu iné trovy ako trovy právneho zastúpenia zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.